

Jeg forstod også på hr. Erik Larsens svar, at Venstre havde tænkt sig det som en ret, at man kunne tage orlov, og så er den jo også klaret af.

Jeg forstod om det der plejehjem, at det kunne godt udstrækkes til andre, der havde et tilsvarende plejebehov, så det skal ikke læses snævert, og med hensyn til aflønning er jeg enig i, at der er nogle ting, vi lige skal kigge på, dels om retigheder, dels at man pensionsmæssigt ikke stilles dårligere ved at gå ind i sådan et orlovsforløb.

Så har vi det sådan i SF, og det er sagt helt uden at drille, at der er større glæde over én synder, der omvender sig, end over 99 retfærdige. Det er klart, at når vi i dag møder et forslag, der er en afskrift, tror jeg næsten jeg tør sige, af vores forslag, så er det en ganske interessant dag. Den vil blive husket som den dag, hvor der var et flertal i Folketinget for at gå videre med orlov og for at få forlænget barselorloven. Det er ikke så dårligt endda set fra SF's synspunkt.

For et medlem af et parti, der har kæmpet for det her i årevis, er det sjældent, at solen har strålet så smukt.

(Kort bemærkning).

Erik Larsen (V):

Til hr. Jørn Pedersen: Nu er det ikke alene ægtefæller, der står pårørende, og pårørende vil også være forældre til et handicappet barn. Vi har set på, hvad det er for et plejebehov, der er, og det er det, der er afgørende for forslaget.

Til hr. Villy Søvnald: Jeg tror nok, at jeg er nødt til at trække lidt i land, ikke med hensyn til det, jeg sagde, men i hvert fald korrigerer, for vi har ikke den indstilling, at man bare kan forlænge orlovsperioden. Men det er jo klart, som jeg siger, at det her er en orlov, vi vil give, for at folk kan få afklaret deres situation, så de kan finde ud af med sig selv og deres familie, om det her er noget, de kan klare.

Man kan så have et halvt år til at prøve, om det er noget, man kan klare, men det forhindrer jo ikke, at man kan fortsætte i årevis med at have den indstilling, at man gerne vil passe sin ægtefælle, sit barn eller sin pårørende i det hele taget. De 6 måneder, kan vi sige, er en afklaringsperiode for den pågældende, som jeg synes er vigtig, og vi har fået meldinger tilbage fra Odense om, at det ville være dejligt, hvis man kunne bevare sin tilknytning til arbejdspladsen i det halve år, man ligesom skal have for at afprøve, om det her er noget, man kan bære.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 188:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af andelsselskaber med faciliteter til praktisk bistand og personlig pleje for ældre.

Af Erik Larsen (V) og Tom Behnke (KF) m.fl.
(Fremsat 6/4 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):
Regeringen har stor sympati for tanken om, at de ældre borgere i et omfang, som de selv måtte ønske det, kan blive boende i den samme ældreegnede bolig så lang tid som muligt og også gerne, hvis de ønsker det, resten af deres liv.

Jeg synes, det er vigtigt at starte med at bemærke, at forslaget på det sociale område ikke indeholder elementer, som kommunen ikke allerede kan anvende i dag.

Kommunen har i dag mulighed for at overlade udførelsen af hjælp efter serviceloven til private udførere. Hvilken selskabsform den eller de private udførere er oprettet under, er i den forbindelse underordnet. Kommunerne har således allerede i dag meget frie rammer for, hvorledes de vil tilrettelægge udførelsen af den tildelte hjælp.

Ifølge forslaget skal andelsforeninger, som skal stå for levering af den personlige og praktiske hjælp, oprettes i tilknytning til en andelsboligforening. Det er alene andelshaverne, der skal have mulighed for at få udført hjælpen af andelsselskabet.